

findes over alt i Pompeji, ligesaa paa mange af de bevarede Fresker i Neapels Musæum o. a. Steder, f. Eks. i Diocletians Thermer i Rom. Her ser man i de antikke Fresker fra det romerske Hus Figurerne malede paa en rød Bund med tyk Farve, men glittede bagefter. Alle Vegne, hvor Stykker af Figurer eller Ornamenten er faldne af, ligger Bundfarven i et dybere Plan, fremkommet ved Trykket af Glitningen, ved at den tykke, fastere Farve ligefrem er trykket lidt ned i den underliggende Bund. Eks.: Amor græder hos Venus (Neapel). Men dette vilde ikke kunne være sket, hvis ikke Bunden, Finpudsen, havde været vaad og blød. Saaledes ere disse Indtryk ogsaa et slaaende Bevis for, at omtalte Malerier ere udførte al-fresco. I vanskeligere kunstneriske Opgaver, i Figurer, hvis Indhold ikke alene er dekorativt, men som hovedsagelig ere malede for det sjælelige Indholds Skyld, findes sjældent Figuren malet ovenpaa den glittede Bund, men derimod Pudsen udskaaen efter Figurens Kontur, ny Puds indpudset og Figuren derefter malet og glittet. Eks.: Medea (Neapels Musæum), som staar med Sværdet, en af den antikke Malerkunsts skønneste Skikkelser. Langs hele Figurens Yderkontur kan man følge Tilpudsningen. Ligesaa Nereiden, der rider paa Havtigeren (Fresko fra Stabiæ i Neapels Musæum). Denne er dog ikke glittet bagefter, men hele Feltet (rødt) er indpudset.

Fra Plinius, Quintilian og andre af Oldtidens Historiekrivere kende vi Navnene paa Antikkens store Malere og Beskrivelser af disses berømmelige og højt priste Mesterværker. Men ikke et eneste Maleri af Grækenlands store Kunst er endnu bragt for Dagens Lys. I Freskerne fra Pompeji, Herculanium og Stabiæ, fra Palatin i Rom, fra Thermer og Fund ved Tiberens Udgravning ere Figurerne altid udførte i smaa Dimensioner, og det antikke legemsstore Maleri har saaledes bestandig kun været os bekendt gennem Beskrivelser. Det har derfor blandt Fagmænd hele Europa over vakt en uhyre Interesse, da der for nylig ved en privat Udgravning i Bosco-Reale, et Terræn i Nærheden af den lille By Torre del Annunziata ved Foden af Vesuv, fandtes et antikt, fornemt indrettet Hus, udsmykket med legemsstore Figur fresker. Disse Fresker ere endnu det langt rigeste Enkeltfund, der er gjort af antik Malerkunst. De betydeligste af dem ligne nærmest legemsstore, virkelighedstro Portrætter af Kvinder og Mænd fra den græsk-romerske Kulturperiode. Paa en Væg ser man en ung, moden Kvinde, tilsyneladende Husfrue, sidde i en antik Armstol og spille Lyre, medens en lille Slavinde staar bag Stoleryggen og lytter til. Dette Billede — og de andre med dette — er gjort med en saa overlegen kunstnerisk Dygtighed, at vi ikke i alle de tidligere nævnte Fresker have fundet noget lignende. Tegningen er sikker og storladet, Farverne skønne og enkle, Formgivningen bred og overlegen, den hele Behandling saaledes præget af Mesterhaand, at man staar over for Billedet som over for en Aabenbaring af Antikkens realistiske Aandsretning og høje Kultur, hvis Lige vi ikke have naaet siden. Figurerne ere malede ovenpaa cinnoberrød Baggrund; og alle ydre Tegn paa, at de ere udførte al-fresco, forefindes, lige til at de ere malede saa hurtigt, at man som Maler tydeligt kan se, hvor hurtigt Kunstneren har ladet Penslen løbe og rent antydningssvis angivet Lys og Skygger i mindre væsentlige Ting, f. Eks. Armstolen, eller Malingen af den Art Detailler, som i en Hurtighed taaler mindre Udførelse end andre, f. Eks. Kvindens, man fristes til at sige Fruens, tykke, krøllede Haar, der efter antik Mode er ombundet med et Guldbaand og samlet i en Nakkeknude højt paa Hovedet. Det hele Billede synes i al sin Fuldkommenhed at være malet paa nogle Timer. En anden Væg bærer et Billede med to enkelte Figurer, en Mand og en Kvinde, begge siddende. Manden er nøgen, har kraftige Træk og en stærk Muskulatur, han ser ud til at være en Atlet i hvilende Stilling. Det mandige Legems smukke Former ere mesterligt tegnede, desværre er Hovedet ødelagt. Kvinden er ligeledes kraftig og har et storslaaet, smukt Ansigtstryk. Hun sidder som i Samtale med en sejrende Gladiator. I det hele taget synes alle Freskerne at tyde paa, at Husets rige Ejer og Frue have yndet og deltaget i olympiske Lege, idet mange andre mindre Fresker, vingede Genier, Vaser og Skjolde kunne opfattes som Præmier til Sejrherrer i gymnastiske Øvelser og Vaabenøvelser. Den ene af disse Genier har i øvrigt et overmaade aandfuldt mystisk Udtryk i Ansigtet, et Udtryk, hvortil man ikke kan finde noget tilsvarende før 15 Aarhundreder efter hos Michel Angelo. Der er da al Rimelighed for at antage, at disse Billeder ere virkelige Leyninger fra den antikke Glansperiode, selv om de ikke have saa stort et andeligt Indhold som f. Eks. det store Gulvmosaikbillede fra Caza del Fauno i Pompeji, der forestiller Aleksander den Store